

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומיומי

בבא קמא
דף נ"ד למסקנא

דף נ"ד ע"א

א. כלים שנפלו בבור, לחכמים פטור, שנאמר ונפל שמה שור או חמור, שור ולא אדם חמור ולא כלים, ולרבי יהודה חייב, שנאמר 'או' לרבות את הכלים. ואע"פ שנאמר זהמת יהיה לו, כלים בני מיתה הם, ששבירתם זו היא מיתתם, והם מתבקעים מן ההבל כשהם חרשים.

ב. כל רוח חיים שנפל לבור (חוץ מאדם) חייב, שנאמר כסף ישיב לבעליו, כל שיש לו בעלים.

דף נ"ד ע"ב

א. שור שהוא חרש או שוטה או קטן שנפלו לבור, חייב. אבל שור פקח פטור, שהיה לו לעיין. ואם היה סומא, או שמהלך בלילה, חייב.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ב. אחד שור ואחד כל בהמה לנפילת הבור, ולהפרשת הר סיני, לתשלומי כפל, להשבת אבידה, לפריקה, לחסימה, להרבעת כלאים, לשבת, וכן חיה ועוף כיוצא בהן, ולמה נאמר שור או חמור שדיבר הכתוב בהווה.

ג. אדם מותר לחרוש ולמשוך עם בהמה וחיה, שנאמר למען ינוח עבדך ואמתך כמוך, להנחה הקשתיו ולא לדבר אחר.

שלום

אומץ יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com.
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. ניתן להפיץ את הגליון בשלימותו וכצורתו וללא תמורה.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il